

Ujagar Singh v. State of Punjab (M. M. Punchhi, J.)

ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗ੍ਰਾਹਕਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਸੂਗਰ ਦੇ ਮਰੀਜ਼ ਸਨ, ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੈਕਰੀਨ ਪਾ ਕੇ ਮਿੱਠਾ ਹਵਾ ਵਾਲਾ ਪਾਣੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਵਰਤੇ ਗਏ ਰੰਗਦਾਰ ਏਜੰਟ ਨੂੰ ਵਰਜਿਤ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਾਰਬੋਨੇਟਿਡ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਰੰਗਦਾਰ ਏਜੰਟ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਨਾਲ ਪਦਾਰਥ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਕਾਰਬੋਨੇਟਿਡ ਪਾਣੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ; ਪਰ ਇੱਕ ਮਿੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਏਜੰਟ ਨੂੰ ਹੋਰ ਜੋੜਨਾ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਿੱਠਾ ਕਾਰਬੋਨੇਟਿਡ ਪਾਣੀ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਕੱਲੇ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਲਾਗੂ ਕਰਨੇ ਪੈਣਗੇ।

(8) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੁਰਮਾਨਾ, ਜੇਕਰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਐਚ. ਐਸ. ਬੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਐਮ. ਐਮ. ਪੰਡੀ ਜੇ.

ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, -ਜਵਾਬਦਾਰ।

1977 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 384।

22 ਨਵੰਬਰ 1979

ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ (X^T V o^e 1RW) - ਧਾਰਾ 193, 218, 463 ਅਤੇ 466 - ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1974 ਚਾ 2) - ਧਾਰਾ 195 ਅਤੇ 360 - ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨਾਲ ਫੇੜਫਾੜ- ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ- ਕੀ ਧਾਰਾ 218 ਅਤੇ 466 - ਧਾਰਾ 193 ਦੀ ਸ਼ਰਾਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ- ਕੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, - ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 195 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ' ਤੇ ਰੋਕ - ਕੀ ਧਾਰਾ 21-ਬੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ- ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦਾ ਲਾਭ- ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1973 ਦੀ ਧਾਰਾ 195 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਨੰਗੀ

ਰੀਡਿੰਗ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ 1860 ਦੀ ਧਾਰਾ 218 ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਭਾਗ . ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 463 ਅਧੀਨ ਵਰਣਿਤ ਅਪਰਾਧ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਾਗਨੀ ਜ਼ੈਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਹਨ ਜੋ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਬੂਤ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਜੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਰਿਕਾਰਡ ਨਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇੱਕ ਬਾਹਰੀ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਲਿਖਤ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਜੋ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 195 (1) (ਬੀ) (ii) ਦੀ ਸ਼ਰਾਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀ ਹੋਵੇ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 218 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਸਹੀ ਰਿਕਾਰਡ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਜ਼ਾ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ bv ਕਾਨੂੰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। . ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 193 ਦੀ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਝੂਠੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣਾ ਜਿਸ ਦਾ ਉਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੁਬਾਰਾ ਉਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਆਖਿਰਕਾਰ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਤਲਾ ਫਿਰ ਇੱਕ ਬਾਹਰੀ ਏਜੰਸੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਝੂਠੇ ਸਬੂਤ ਘੜ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਤੈਨਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 218 ਅਤੇ 466 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 195 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲਾਗੂ ਹੈ। (ਪਰਾ ੫)

ਵੱਕਾਰੀ ਭੂਮਿਕਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਆਚਰਣ ਦੇ ਉੱਚੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਿਰਫ ਮੈਂਬਰ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਾਫ-ਸੁਥਰੇ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਰਹਿਣ / ਪਰ ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਭਰਿਆ ਬੋਝ ਕਲਰਕਾਂ, ਪਾਠਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਅਹਿਲਮਦ, ਰਿਕਾਰਡ-ਕੀਪਰ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਕਾਰਜਕਰਤਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ: 'ਬਰਾਬਰ ਜੋਸ਼ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ। ਨਿਆਂ ਦੇ ਚਸ਼ਮੇ ਨੂੰ ਪਲੀਤ ਰਹਿਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਵੇਫਰਾਂ ਨੂੰ ਗੰਧਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮਾਮੂਲੀ ਜਿਹੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਨਿਆਂਇਕ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਗੰਦਗੀ ਨੂੰ ਸਾਫ ਕਰਨ ਲਈ ਝਾੜੂ ਦੀ ਸੋਟੀ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਹਰਕਤ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਾੜੀ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਜਿਸਨੂੰ ਇਮਾਨਦਾਰ - ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਛਲੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਭਾਵੇਂ ਚੰਗਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਲਈ ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 360 ਦੇ ਤਹਿਤ। (ਪਰਾ ੬)।

ਸ਼੍ਰੀ ਐਮ ਐਲ ਮਰਚੀਆ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 401 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੋਧ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ । ਫਰੀਦਕੋਟ, ਮਿਤੀ 25 ਅਪ੍ਰੈਲ 1977. ਸ਼੍ਰੀ ਜੇ. ਐਸ ਪੰਮਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ । ਪੀ. ਸੀ. ਐਸ. ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ 1st ਕਲਾਸ, GldderbalHa, ਮਿਤੀ 2, ਸਤੰਬਰ, 1976, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ।

ਡੀ, ਆਰ. ਪੁਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਗੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਲਈ. ਪਟੀਸ਼ਨਰ .

ਅਸ਼ੋਕ ਬਹਿਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਫਾਰ ਏਜੀ, ਪੰਜਾਬ।

Ujagar Singh v. State of Punjab (M. M. Punchhi, J.)

ਨਿਰਣਾ

ਮਦਨ ਮੋਹਨ ਪੁੰਡੀ, ਜੇ. (ਓਰਲ)

(1) ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 466 ਅਤੇ 218 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਅਤੇ 10 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। 200, ਪਹਿਲੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਕੋਈ ਵੱਖਰੀ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਕੋਲ ਉਸਦੀ ਅਪੀਲ ਅਧੂਰੀ ਰਹੀ।

(2) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਹਰਮੇਲ ਕੌਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਧੰਨ ਕੌਰ ਨਾਂ ਦੀ ਔਰਤ ਨਾਲ ਦੂਜਾ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਕੇ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਮੁਢਲੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ, ਉਸਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਦੀਨਾ ਨਾਥ, ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਗਿੱਦੜਬਾਹਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗਵਾਹਾਂ ਵਜੋਂ ਹਜ਼ਾਰਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਚੰਦ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਬਿਆਨ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 20 ਅਕਤੂਬਰ, 1973 ਅਤੇ 8 ਨਵੰਬਰ, 1973 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਦੀਨਾ ਨਾਥ, ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰੀਡਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਥਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਾਰੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕੋਈ ਮਾਅਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਕਿ ਉਹ ਮੁਦਈ ਆਖਰਕਾਰ ਕਿਸ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਪਰ ਮਾਮਲਾ ਉਕਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤਾ। ਮੁਢਲੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਪੂਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ ਪਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ।

(3) ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ 7 ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਸਾਮੱਗਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਦੀਨਾ ਨਾਥ (ਪੀਡਬਲਯੂ 3), ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਨ।, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਦਾਅਵੇ ਉਸ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਹੋਰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਅਤੇ ਦਾਅਵੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਪਰ ਕੇਸ ਦੀ ਧੁਰੀ ਨੂੰ ਮੋੜ ਦਿੱਤਾ

ਇਸਤਰਾਸਾ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਕਿ ਦਾਖਲੇ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ। ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਇਹ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਹਜ਼ਾਰਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਚੰਦ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਸੀਮਲਨ ਸ਼੍ਰੀ ਦੀਨਾ ਨਾਥ, ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਨੰਗੀ ਅੱਖੀਂ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਹਜ਼ਾਰਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਭਾਗ, 20 ਅਕਤੂਬਰ, 1973 ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ.ਈ. ਸੀਮਲਨ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੀ ਕਲਮ ਅਤੇ ਸਿਆਹੀ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਟੈਂਟ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਲਨ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਪੇਸ ਛੋਟੀ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ "ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ।" ਚੰਦ ਸਿੰਘ ਦਾ 8 ਨਵੰਬਰ 1973 ਦਾ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਬਿਆਨ ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਪੀ.ਏ. ਅਜੇ ਵੀ ਵੱਖਰੀ ਸਿਆਹੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਕਾਰਨ ਇਸ ਉਦਾਹਰਣ ਵਿੱਚ ਸੀਮਲਨ ਲੰਬਾ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ "ਗਿੱਦੜਬਾਹਾ ਦੇ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਾਰੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਸੀ"। ਬਾਅਦ ਦੇ ਸੀਮਲਨ ਦੀ ਸਿਆਹੀ ਅਤੇ ਕਲਮ ਬਿਆਨ ਦੇ ਮੁੱਖ

ਭਾਗ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੋਵੇਂ ਸੀਮਿਲਨ ਇੱਕੋ ਸਿਆਹੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਪੈਂਨ ਨਾਲ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਾਖਲੇ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਹੋਏ ਹਨ ਜਦਕਿ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੇਂ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਹਜ਼ਾਰਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਚੰਦ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਹੈ। ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਸ੍ਰੀ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬਿਆਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਬਿਆਨਾਂ ਦੀਆਂ ਆਖਰੀ ਲਾਈਨਾਂ ਦੋਸ਼ੀ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਉਦੋਂ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਕਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਦੋ ਬਿਆਨਾਂ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ । ਦੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸ੍ਰੀ ਦੀਨਾ ਨਾਥ, ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(4) ਇਹ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਲੱਤ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 218, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਅਪਰਾਧ ਹੈ ਜੋ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 195(i)(b) (i) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤਾਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਅਪਰਾਧ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਚਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 466, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ, ਧਾਰਾ 463 ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਅਪਰਾਧ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, *ਕਮਲਾ ਪ੍ਰਸਾਦ, ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹਰੀ ਨਾਥ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1)* ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 218 ਦੇ ਤਹਿਤ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਸਿਵਾਏ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੁਰਮ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 193 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 218, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਅਧੀਨ।

(5) ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਪ੍ਰੋਸਿਜਰ ਕੋਰਟ, ਦੀ ਇੱਕ ਰੀਡਿੰਗ 1 ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 218, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, ਉਹਨਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਧਾਰਾ 463, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਰਣਿਤ ਅਪਰਾਧ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਬੂਤ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਜੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਰਿਕਾਰਡ ਨਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇੱਕ ਬਾਹਰੀ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਲਿਖਤ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਜੋ ਧਾਰਾ 195(1) (ਬੀ) (ii), ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸਿਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਸ਼ਰਾਰਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀ ਹੋਵੇ। ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 218, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ, ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਗਲਤ ਰਿਕਾਰਡ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਜ਼ਾ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਧਾਰਾ 193, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਝੂਠੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣਾ ਜਿਸ ਦਾ ਉਸ ਧਾਰਾ ਵਿਚ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ

Ujagar Singh v. State of Punjab (M. M. Punchhi, J.)

ਗਿਆ ਹੈ, ਦੁਬਾਰਾ ਉਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਆਖਿਰਕਾਰ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਝੂਠੇ ਸਬੂਤ ਘੜਨ ਵਾਲੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਵਰਤਣ ਵਾਲੀ ਆਉਟ ਸਾਈਡ ਏਜੰਸੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 193, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਤੱਥਾਂ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ *ਕਮਲਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 218, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਚਰਚਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਕਾਦਮਿਕ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਸਜ਼ਾ ਦੇਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(6) ਇਹ 5 ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 360, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਲਾਭ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਅਰਦਾਸ ਵਿੱਚ *ਇਲਬਾਗ ਸਿੰਘ* ਬਨਾਮ *ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ* (2) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਧਾਰਾ 324, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸੱਟ ਵਾਲਾ ਕੇਸ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਵਿਹਾਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਵੱਕਾਰੀ ਭੂਮਿਕਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਆਚਰਣ ਦੇ ਉੱਚੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੋਧਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰਾ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਰਹਿਣਾ; ਪਰ ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਭਰਿਆ ਬੋਝ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਕਲਰਕਾਂ, ਪਾਠਕਾਂ, ਅਹਿਲਮਦਾਂ, ਰਿਕਾਰਡ-ਕੀਪਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਜੋਸ਼ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਨਿਆਂ ਦੇ ਚਸ਼ਮੇ ਨੂੰ ਪਲੀਤ ਰਹਿਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਸਾਫ਼ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਗੰਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮਾਮੂਲੀ ਜਿਹੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਨਿਆਂਇਕ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਗੰਦਗੀ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਝਾੜੂ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਹਰਕਤ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਮੂਲੀ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਵੇਲੇ 39 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰਕ ਆਦਮੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁਝਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਬੱਚੇ ਸਨ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਵਿਵਹਾਰ ਚੰਗਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਰਮੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਐਚ. ਐਸ. ਬੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਬੀ. ਐਸ. ਫਿਲੋ ਅਤੇ ਜੀ. ਸੀ. ਮਿੱਤਲ ਜੇ. ਜੇ.

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ, - ਬਿਨੈਕਾਰ।

ਬਨਾਮ

ਜਸਟਿਸ ਐਸਸੀ ਮਿੱਤਲ, ਜੱਜ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1979 ਦਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਸੰਦਰਭ ਨੰਬਰ 85 ਤੋਂ 88।

21 ਨਵੰਬਰ 1979

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1961 ਦਾ XLII1) — ਸੈਕਸ਼ਨ 10(13A)- ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਨਿਯਮ 1962 — ਨਿਯਮ 2 - ਏ — ਅਧਾਰਿਤ ਆਪਣੇ ਘਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ— ਕੀ ਧਾਰਾ 10(13A) ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖਰਚੇ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭੱਤੇ ਦੇ ਭਗਤਾਨ ਦੁਆਰਾ ਰਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ